

føres fra en periode til den næste. Han påpegede, at der, da verdensfødevareprogrammet blev oprettet, havde været enighed om at bidrage til dækning af transportomkostninger skulle erlægges i kontanter, og at bidrag til programmet i form af søtransport ville være et brud på princippet om fri konkurrence for international transport og rumme et element af flagdiskrimination.

Sveriges repræsentant nævnte i sit indlæg, at Sverige ikke ville tilbyde søtransport som en del af sit bidrag til verdensfødevareprogrammet. Sverige ville i henhold til konventionen vedrørende fødevarehjælp bidrage med 54.000 tons korn, svarende til ca. \$ 3,5 millioner over en tre-årig periode som tillige med et beløb til forsendelse, ca. \$ 1 million årligt, samt et administrationsbidrag på ca. \$ 200.000 ville blive stillet til rådighed for verdensfødevareprogrammet.

Fra *u-landsside* anerkendtes verdensfødevareprogrammets betydning som et skridt på vejen frem mod selvforsyning. En række vanskeligheder for opnåelse af dette nævntes, bl. a. den sociale struktur, dårlig distribution, spild og smagsvaner. Fødevarehjælpen frigjorde endvidere ressourcer, som i stedet kunne sættes ind på udviklingsprojekter. De allerede udførte studier burde snarest nyttiggøres og udvides til også at omfatte befolkningsproblemer. *Argentinas* delegerede understregede, at man på længere sigt burde stille efter køb på kommerciel basis, og at kontantbidrag skulle bruges til fødevareindkøb i u-lande.

Kun få *østlande* udtalte sig. *Sovjetunionen* fandt at indgåelsen af konventionen vedrørende fødevarehjælp var en omgåelse af UNCTAD.

II. Resolutionerne.

2. udvalg vedtog under dette dagsordenspunkt i alt 3 resolutioner, to vedrørende studierne af multilateral fødevarehjælp og en om verdensfødevareprogrammet.

1. Pakistan og USA fremsatte et resolutionsforslag, i hvilket FNs generalsekretær i samarbejde med bl. a. FAOs generaldirektør anmodes om at fortsætte studierne af den multilaterale fødevarehjælp og at koncentrere sig særligt om koordinationsproblemerne og en vurdering af de eksisterende multilaterale institutioners tilstrækkelighed

til at administrere en eventuel betydelig større mængde fødevarehjælp. Endvidere indbydes de pågældende regeringer til at gøre brug af de multilaterale institutioner ved gennemførelsen af konventionen vedrørende fødevarehjælp. Senere sluttede følgende lande sig til som medforslagsstillere: Ghana, Indien, Iran, Jamaica, Nicaragua, Nigeria, Philippinerne, Sverige, Tyrkiet og *Den forenede arabiske Republik*. Inden resolutionsudkastet kom til afstemning, undergik det visse mindre ændringer. Såvel den *franske* som den *italienske* delegerede fandt operativt paragraf 2 forhastet, eftersom konventionen lige var afsluttet. Fra fransk side blev det enkelte lands ret til selv at afgøre, hvordan fødevarehjælp bedst kunne ydes stærkt understreget. Den *belgiske* delegerede fandt operative paragraf 2 uforenelig med sit lands europæiske forpligtelser.

Udvalget vedtog den endelige tekst med 90 stemmer for, 1 imod (Cuba) medens 13 afstod (Frankrig, Belgien, Italien samt en række østlande).

2. Philippinerne fremkom med et resolutionsudkast, som indbyder FNs medlemslande, FAO og andre FN-organer samt interesserede guvernementale og ikke-guvernmentale organisationer til at øge bestræbelserne for at sætte produktionen af hovedkornsorterne, især ris, i vejret ved anvendelse af den seneste tekniske viden og indbyder FAOs generaldirektør til gennem ECOSOC at aflægge beretning herom til den 23. generalforsamling. Teksten var for så vidt ukontroversiel, men gav dog den *canadiske* delegerede anledning til at kritisere, at udkastet blev fremlagt uden forudgående konsultation og uden sikkerhed for, at FAO ikke allerede havde påbegyndt det arbejde, som resolutionen drejede sig om. På de *skandinaviske landes* vegne gav den norske delegerede udtryk for lignende betænkeligheder. Han fandt, at spørgsmålet først burde have været drøftet i FAO, og at det var uklart, hvorledes denne resolution ville forholde sig til andre af FAOs opgaver. Der var heller ikke taget tilstrækkeligt hensyn til konklusionerne fra det rådgivende udvalg vedrørende videnskab og teknologi angående proteinerne. Endelig måtte man tvivle om nytten af en så generelt formuleret resolution.